

[Elin Appel.]

Universitets Undervisning kan hævde sig, jævnbyrdig med Københavns Universitets. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at man maa undre sig over, at det er lykkedes Universitetet i Aarhus i Løbet af 19 Aar at skabe sig et saa særpræget Ansigt, som det har. Vi, som bor i Aarhus eller i dens Nærhed, ved, at Universitetet er blevet en Faktor i Byens og Oplandets Liv, som vi ikke kan undvære. Jeg vil her nævne, at Universitetets Lærere har taget et folkeligt Arbejde op, som har gjort, at Universitetet er kommet til at betyde noget ud over rent akademiske Kredse, i Befolkningskredse, som Københavns Universitet aldrig har naaet. Det er ligeledes forfriskende, at Aarhus Universitet ikke bare mener at skulle hævde sig ved at følge Eksemplet her fra København, men ogsaa har haft Mod og Evne til at gaa egne Veje ved Oprettelsen af det økonomiske Fakultet og ved at give Plads for forskellige Kursus som Kursus for ledende og undervisende Sygeplejersker, Kursus i Arbejdsforhold, som den politiske Situation desværre har slaaet i Stykker, men som ikke burde slaas i Stykker, Journalistkursus og Specialkursus i Husholdning. Det viser, at der ogsaa kan ske Ting af meget betydelig Art uden for København, og at Aarhus her er med til at bryde den Monopolstilling, som det noget selvglade København mener at have for alle Ting af Betydning.

Man kunde maaske frygte, at denne Universitetets Virksomhed paa nye Omraader, saavel Universitetslærernes folkelige Arbejde som de forskellige Kursus, kunde bevirke, at Universitetet bredte sig til Siden paa Bekostning af Dybden, hvorved Universitetet vilde miste sin videnskabelige Berettigelse. Det er imidlertid ingenlunde Tilfældet. Allerede nu, 19 Aar efter Universitetets spæde Begyndelse, kan man høre Diskussioner om, hvilket Fakultet der er det andet overlegent, i Aarhus eller i København. Det er Beundring værd, at en saadan Diskussion allerede nu kan opstaa, og der er aabenbart ikke Tvivl om, at visse Fakulteter i Aarhus kan hævde sig overfor de tilsvarende i København. Derfor mener jeg, at man med Rette kan sige om vort Universitet i Aarhus, at det gaar baade i Bredden og i Dybden, saaledes at Universitetet i Aarhus med Rette i sit Segl bærer Delfinen, der søger fast Grund i det dybe, i en ædel og for hele Landets aandelige Liv inspirerende Kappelstrid med Ørnen, der skuer mod det himmelske Lys.

Hvidberg: Det kan ikke nægtes, at flere af de Sager, som dette høje Ting i de for-

løbne Maaneder har beskæftiget sig med, har haft en, man kunde maaske sige noget pinagtig Karakter. Naar der nu dukker et Lovforslag som dette om Aarhus Universitet op paa vort Bord, føles det ligefrem som et Lyspunkt midt paa en mørk Vinterhimmel. Aarhus Universitet, saaledes som det nu staar, bringer en til at tænke paa, hvad man her i dette Land kan naa ved energisk Udholdenhed og ved rolig Omtanke ogsaa paa Kulturlivets Omraade. Naar man tænker paa de Vanskeligheder, der paa mange Maader har været i de senere Aar, og ser den støtte Fremgang og faar Afhandlinger tilsendt fra Videnskabsmænd ved Aarhus Universitet, siger man ved sig selv: Nu bekræftes igen dette, at netop i økonomisk og politisk svære Tider sætter Aandslivet ofte sine bedste Frugter.

I de Aar, der er forløbet siden den første Anerkendelseslov, er det i det store og hele gaaet godt for Universitetet i Aarhus. Men, som det allerede har været berørt, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Axel Sneum, der i mange Aar har omfattet denne Sag med særlig Interesse, er Universitetet ikke færdigt endnu, og Tanken retter sig imod at faa fuldstændiggjort dette for Landets hele kulturelle og videnskabelige Standard saa overordentlig vigtige Institut. Aarhus Universitets Ønske samler sig aabenbart nu om to Punkter. Det første er at faa de to halve Fakulteter, det medicinske og det juridiske Fakultet, udbygget helt — jeg benytter Anledningen til at anmode det højtærede Finansudvalg om at se med Velvilje paa den Plan, som allerede er lagt for en Fuldstændiggørelse af det medicinske Fakultet. Jeg slutter mig ogsaa til, hvad de ærede tidligere Ordførere har sagt om Fuldstændiggørelsen af det juridiske Fakultet. Det andet Punkt er, at Institutterne ved Aarhus Universitet bliver saaledes udstyret, at de virkelig fuldt ud kan virke efter deres Hensigt.

Man kan i Aarhus med i og for sig rimelig Stolthed tale om Universitetets Institutprincip som noget, vi ikke har her i København, og som i Virkeligheden er overordentligt betydningsfuldt, fordi det muliggør en Koncentration af Forskningen og Undervisningen, som kan faa en meget stor Betydning for det videnskabelige Liv her i Danmark, men saa maa ogsaa navnlig Institutbibliotekerne forsynes, og det er en Sag, som har været berørt og behandlet meget alvorligt i den videnskabelige Kommission. Der er jo nogle Institutbiblioteker i Aarhus, som næsten er helt paa bar Bund med Bøger, og hele denne Misère kunde vel nok afhjælpes for 50 000 Kr. om Aaret i 5 Aar; saa var man